

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

74. pauž nožēlu par to, ka Čehija, Ungārija, Malta un Polija joprojām nav ratificējušas 1995. gada Konvenciju par Eiropas Kopienīgu finanšu interešu aizsardzību un tās 1996. un 2007. gada protokolus, ka Igaunija un Itālija nav ratificējušas vienu no abiem protokoliem un ka septiņās dalībvalstīs noteikumi ir transponēti nepilnīgi;

*

* *

75. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Tiesai, Eiropas Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.

Parlamentārā imunitāte Polijā

P6_TA(2009)0316

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par parlamentāro imunitāti Polijā (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 9. un 10. pantu,
 - ņemot vērā 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlšanu vispārējās tiešās vēlēšanās 12. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Polijas Republikas 1997. gada 2. aprīļa Konstitūcijas 105. pantu,
 - ņemot vērā Polijas Republikas 1996. gada 9. maija likuma "Par deputāta vai senatora mandāta pilnvarām" 7.b pantu,
 - ņemot vērā Polijas Republikas 2004. gada 23. janvāra likumu "Par Eiropas Parlamenta vēlēšanām" 9. un 142. pantu,
 - ņemot vērā tā 2005. gada 23. jūnija Parlamenta rezolūciju par grozījumiem 2003. gada 4. jūnija lēmumā, ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 6., 7. un 45. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0205/2009),
- A. tā kā pašreizējais parlamentārais sasaukums, Parlaments un tā Juridiskā komiteja, būdama atbildīgā komiteja, ir apsvēruši pieprasījumu atcelt Polijā ievēlēto Eiropas Parlamenta locekļu imunitāti un ir saskārušies ar noteiktām grūtībām tādu likuma nosacījumu iztulkošanā, kas var attiekties uz minēto locekļu gadījumiem;

⁽¹⁾ OV C 133 E, 8.6.2006, 48. lpp.

Piektiena, 2009. gada 24. aprīļa

- B. tā kā atbildīgā komiteja ir īpaši aicināta lemt par privātpersonu tieši izteiktu pieprasījumu Eiropas Parlamenta prezidentam atcelt imunitāti pieļaujamību; tā kā saskaņā ar Polijas tiesību aktiem privātpersonai ir tiesības izteikt tiešus pieprasījumus Polijas parlamentam (*parlamenta* vai *senāta* palātā) par imunitātes atcelšanu kādam no tā locekļiem tādu nodarījumu gadījumā, uz ko var attiekties privāta apsūdzība, un tā kā Polijas tiesību aktiem atbilstošie noteikumi šķietami neapsver visus iespējamus scenārijus tādos kriminālprocesos, kas attiecas uz privātām apsūdzībām pakļautiem nodarījumiem;
- C. tā kā minētie noteikumi attiecas arī uz Polijā ievēlētajiem Eiropas Parlamenta locekļiem, taču šādu pieprasījumu pieļaujamība izvirza sarežģītus jautājumus attiecībā uz Reglamentu, un jo īpaši 6. panta 2. punktu, kas atsaucas uz "kompetento iestādi";
- D. tā kā saskaņā ar Reglamenta 7. panta 7. punktu atbildīgā komiteja ir kompetenta apstiprināt pieprasījuma par imunitātes atcelšanu pieļaujamību, tai skaitā jautājumus par attiecīgās valsts iestādes pilnvarām iesniegt šādu pieprasījumu; taču, tā kā saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem acīmredzamās pretrunas starp attiecīgajiem Polijas tiesību aktu un Reglamenta noteikumiem šajā saistībā vajadzētu risināt, uzskatot privātpersonu iesniegtos pieprasījumus par imunitātes atcelšanu par nepieļaujamiem;
- E. tā kā 6. panta 2. punkta mērķis ir nodrošināt, ka Parlaments saņem pieprasījumus tikai par tādiem procesiem, kas saņēmuši attiecīgās dalībvalsts iestādes uzmanību; tā kā tas nodrošina arī to, ka Parlamenta saņemtie imunitātes atcelšanas pieprasījumi atbilst valstu tiesību aktiem gan satura, gan procedūras ziņā, kas savukārt kalpo kā turpmāka garantija tam, ka, pieņemot lēmumu par imunitātes procedūrām, Parlaments ievēro gan dalībvalsts tiesību aktus, gan paša prerogātivas; tā kā par "iestādes" jēdzienu ir sniegtas skaidras atsauces citos 6. un 7. panta noteikumos imunitātes procedūru kontekstā;
- F. tā kā privātpersonu veikto pieprasījumu par imunitātes atcelšanu uzskatīšana par nepieļaujamiem būtu neapmierinoša tādēļ, ka tas varētu traucēt to tiesību īstenošanu tiesas procesu gaitā un atturēt dažu nodarījumu prasītājus no iespējas pieprasīt imunitātes atcelšanu; tā kā to varētu uztvert kā iemeslu negodīgi un nevienlīdzīgi attieksmei pret pieprasījumu iesniedzējiem;
- G. tā kā dalībvalstīm tomēr vajadzētu ieviest noteikumus šādu tiesību izmantošanai attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem tā darbību regulējošu nosacījumu un procesu kontekstā;
- H. tā kā ar 2004. gada 29. septembra un 2005. gada 9. marta vēstulēm saskaņā ar Reglamenta 7. panta 12. punktu 25 dalībvalstis tika lūgtas norādīt tās iestādes, kas ir kompetentas sniegt pieprasījumu par locekļa imunitātes atcelšanu; tā kā līdz šim atbildējušas ir tikai Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Čehijas Republika, Dānija, Grieķija, Igaunija, Itālija, Kipra, Lietuva, Nīderlande, Portugāle, Slovēnija, Somija, Ungārija, Vācija un Zviedrija;
- I. tā kā atbildīgā komiteja savās debatēs pievērsās arī jautājumam par iespējamām imunitātes atcelšanas sekām Polijā ievēlēto Eiropas Parlamenta locekļu gadījumos;
- J. tā kā gadījumā, ja tiesa locekli atzīst par vainīgu un soda par tīšu nodarījumu, pret ko ierosināta valsts apsūdzība, šāda atcelšana var izraisīt personas tiesību tikt ievēlētai automātisku zaudēšanu, kas savukārt var novest pie locekļa amata vietas zaudēšanas;
- K. tā kā šāds automātiskums faktiski nozīmē papildu soda sankciju piespriešanu vienlīdz ar notiesāšanu;
- L. tā kā praksē pat nenožīmīgi nodarījumi var novest pie tiesību tikt ievēlētam zaudēšanas, neskatoties uz nosacījumu, ka, lai nodarījums būtu par pamatu tiesību tikt ievēlētam zaudēšanai, pret to jābūt izvirzītai valsts apsūdzībai un tam jābūt tīša rakstura;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- M. tā kā nav līdzvērtīga noteikuma, kas piemērojams Polijas *parlamenta* vai *senāta* locekļiem, kas šādos gadījumos nezaudē tiesības tikt ievēlētiem;
- N. tā kā dalībvalstis var brīvi izvirzīt noteikumus Eiropas Parlamenta deputāta mandāta nolikšanai, kā rezultātā atbrīvojas deputāta vakance; tā kā vienlīdzīgas izturēšanās princips, kas ir viens no ES tiesību aktu pamatprincipiem, tomēr pieprasa, ka līdzīgas situācijas jārisina ar līdzīgām metodēm, un pastāv acīmredzama atšķirība starp izturēšanos pret Polijas parlamenta un senāta locekļiem, no vienas puses, un Polijā ievēlētajiem Eiropas Parlamenta locekļiem, no otras puses, ja runa ir par ievēlēšanas tiesību zaudēšanu; tā kā ievēlēšanas tiesību zaudēšana tieši un automātiski noved pie tā, ka attiecīgais loceklis zaudē savu amatu un attur to no atkārtotas ievēlēšanas;
- O. tā kā ar mutisku jautājumu, ko Juridiskās Komitejas vārdā uzdeva tās priekšsēdētājs, tika pievērsta Komisijas uzmanība jautājumā par šo izturēšanās nevienlīdzību, un tas tika apspriests Eiropas Parlamentā; tā kā, neskatoties uz to, juridiskā situācija nav mainījusies;
- P. tā kā vienlīdzīgu izturēšanos pret attiecīgās valsts parlamenta un Eiropas Parlamenta locekļiem vajadzētu nodrošināt pēc iespējas drīzāk, jo īpaši, ņemot vērā 2009. gadā gaidāmās vēlēšanas;
1. mudina Komisiju izskatīt nesakritības starp Polijā ievēlēto Eiropas Parlamenta locekļu un Polijas parlamenta un *senāta* locekļu juridiskajām situācijām un steidzamības kārtā uzsākt sadarbību ar Polijas iestādēm, lai noteiktu veidus, kā novērst acīmredzamo diskrimināciju starp divu minēto parlamentu locekļiem attiecībā uz to tiesībām tikt ievēlētiem;
 2. atsevišķi aicina Polijas Republiku pārskatīt pašreizējo situāciju, kurā abu parlamenta asambleju deputātu ievēlēšanas un mandāta zaudēšanas noteikumi ir acīmredzami nevienlīdzīgi, un veikt pasākumus šīs diskriminācijas izbeigšanai;
 3. aicina Komisiju veikt salīdzinošu pētījumu, lai noteiktu, vai pastāv nesakritības attieksmē pret valstu parlamentu un Eiropas Parlamenta deputātiem tajās dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojās pēc 2004. gada 1. maija, un informēt Parlamentu par pētījuma rezultātiem;
 4. aicina dalībvalstis ievērot tās tiesības, kas izriet no ES pilsonības, ieskaitot tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kas ir sevišķi nozīmīgi 2009. gada vēlēšanu sagatavošanās laikā, un ieskaitot vienlīdzīgas izturēšanās pret personām līdzīgās situācijās principa ievērošanu;
 5. pieprasa dalībvalstīm, jo īpaši Polijas Republikai, nodrošināt, ka tiek ieviesti procesuālie pasākumi, lai nodrošinātu, ka pieprasījumus par Eiropas Parlamenta locekļu imunitātes atcelšanu vienmēr iesniegtu "kompetentā iestāde" saskaņā ar Reglamenta 6. panta 2. punktu, lai tādējādi garantētu materiālo un procesuālo valsts tiesību aktu, ieskaitot privātpersonu procesuālo tiesību, kā arī Parlamenta prerogatīvu ievērošanu;
 6. lai izvairītos no jebkādam šaubām, aicina dalībvalstis norādīt Parlamentam tās iestādes, kas ir kompetentas iesniegt pieprasījumus par locekļa imunitātes atcelšanu;
 7. atkārtoti, ka ir nepieciešams izveidot vienotu Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu, un šajā sakarā atgādina par saistībām, ko dalībvalstu pārstāvji uzņēmas 2005. gada 3. jūnija Padomes sanāksmē, izskatīt Parlamenta lūgumu pārskatīt 1965. gada Protokola par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Kopienās attiecīgos noteikumus attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātiem piemērojamo noteikumu daļu, lai pēc iespējas ātrāk panāktu slēdzienu;
 8. sniedz norādījumus prezidentam nodot šo lēmumu tālāk Padomei, Komisijai, Eiropas Kopienu Tiesai, Eiropas ombudam un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.